Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

►**B**

PADOMES DIREKTĪVA 96/82/EK

(1996. gada 9. decembris)

par tādu smagu nelaimes gadījumu briesmu pārzināšanu, kuros iesaistītas bīstamas vielas

(OV L 10, 14.1.1997., 13. lpp.)

Grozīta ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
►**M1**	Eiropas parlamenta un padomes regula (EK) Nr. 1882/2003 (2003. gada 29. septembris)	L 284	1	31.10.2003.
►**M2**	Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/105/EK (2003. gada 16. decembris)	L 345	97	31.12.2003.
►**M3**	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1137/2008 (2008. gada 22. oktobris)	L 311	1	21.11.2008.
►**M4**	Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/18/ES (2012. gada 4. jūlijs)	L 197	1	24.7.2012.

NB: Šajā konsolidētajā versijā ir atsauces uz Eiropas norēķinu vienību un/vai ecu, kuras no 1999. gada 1. janvāra jāsaprot kā atsauces uz euro − Padomes Regula (EEK) Nr. 3308/80 (OV L 345, 20.12.1980., 1. lpp.) un Padomes Regula (EK) Nr. 1103/97 (OV L 162, 19.6.1997., 1. lpp.).

▼B

PADOMES DIREKTĪVA 96/82/EK

(1996. gada 9. decembris)

par tādu smagu nelaimes gadījumu briesmu pārzināšanu, kuros iesaistītas bīstamas vielas

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 130.s panta 1. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ([1]),

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([2]),

pieņemot lēmumu saskaņā ar Līguma 189.c pantā paredzēto procedūru ([3]),

(1) tā kā Padomes 1982. gada 24. jūnija Direktīva 82/501/EEK par smagu nelaimes gadījumu briesmām, ko izraisa dažas rūpnieciskas darbības ([4]), attiecas uz dažu rūpniecisku darbību izraisītu smagu nelaimes gadījumu novēršanu un tādu nelaimes gadījumu seku ietekmes mazināšanu uz cilvēkiem un vidi;

(2) tā kā Kopienas vides politikas mērķi un principi, kas noteikti Līguma 130.r panta 1. un 2. punktā un sīkāk izstrādāti Eiropas Kopienas vides rīcības programmās ([5]), jo īpaši paredz vides kvalitātes saglabāšanu un aizsardzību, kā arī cilvēku veselības aizsardzību, rīkojoties preventīvi;

(3) tā kā Padome un dalībvalstu valdību pārstāvji, tiekoties Padomē, papildu rezolūcijā attiecībā uz Ceturto vides rīcības programmu ([6]) uzsvēra vajadzību Direktīvu 82/501/EEK īstenot efektīvāk un aicināja minēto direktīvu pārskatīt, lai vajadzības gadījumā paplašinātu tās darbības jomu un paredzētu plašāku informācijas apmaiņu dalībvalstu starpā; tā kā Piektajā rīcības programmā, kuras nostādnes, tiekoties Padomē, ar savu 1993. gada 1. februāra rezolūciju ([7]) kopumā atbalstīja Padome un dalībvalstu valdību pārstāvji, ir arī izteikta prasība uzlabot risku un nelaimes gadījumu ierobežošanas prasmi;

([1]) OV C 106, 14.4.1994., 4. lpp. un OV C 238, 13.9.1995, 4. lpp.
([2]) OV C 295, 22.10.1994., 83. lpp.
([3]) Eiropas Parlamenta 1995. gada 16. februāra Atzinums (OV C 56, 6.3.1995., 80. lpp.), Padomes 1996. gada 19. marta Kopējā nostāja (OV C 120, 24.4.1996., 20. lpp.) un Eiropas Parlamenta 1996. gada 15. jūlija Lēmums (OV C 261, 9.9.1996., 24. lpp.).
([4]) OV L 230, 5.8.1982., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 91/692/EEK (OV L 377, 31.12.1991., 48. lpp.)
([5]) OV C 112, 20.12.1973., 1. lpp.
OV C 139, 13.6.1977., 1. lpp.
OV C 46, 17.2.1983., 1. lpp.
OV C 70, 18.3.1987., 1. lpp.
OV C 138, 17.5.1993., 1. lpp.
([6]) OV C 328, 7.12.1987., 3. lpp.
([7]) OV C 138, 17.5.1993.

▼B

(4) tā kā, ņemot vērā nelaimes gadījumus Bopalā un Mehiko, kas parādīja, kādas briesmas izraisa bīstamu objektu atrašanās apdzīvotu vietu tuvumā, Padomes 1989. gada 16. oktobra Regulā Komisijai tika ieteikts iekļaut Direktīvā 82/501/EEK noteikumus par to, kā kontrolēt zemes izmantošanas plānus gadījumos, kad ir piešķirtas atļaujas jaunu objektu celtniecībai un kad pilsētbūvniecība izvēršas ap jau uzceltiem objektiem;

(5) tā kā minētajā Padomes rezolūcijā izteikts aicinājums Komisijai sadarboties ar dalībvalstīm, lai labāk savstarpēji izprastu un saskaņotu valstu principus un praksi attiecībā uz drošības pārskatiem;

(6) tā kā ir vēlams apkopot pieredzi, kas gūta, smagu nelaimes gadījumu briesmu pārzināšanai izmantojot dažādus līdzekļus; tā kā Komisijai un dalībvalstīm jāizvērš attiecības ar attiecīgām starptautiskām organizācijām un jācenšas panākt, lai arī trešās valstīs īstenotu pasākumus, kas līdzvērtīgi šajā direktīvā paredzētajiem;

(7) tā kā Apvienoto Nāciju Organizācijas Eiropas Ekonomikas komitejas Konvencijā par rūpniecības nelaimes gadījumu pārrobežu ietekmi ir paredzēti pasākumi, kas vajadzīgi, lai novērstu rūpniecības nelaimes gadījumus, būtu gatavībā un varētu rīkoties, ja notiek rūpniecības nelaimes gadījumi, kam var būt pārrobežu sekas, kā arī starptautiski sadarbotos šajā jomā;

(8) tā kā Direktīvas 82/501/EEK pieņemšana bija saskaņošanas procesa pirmā pakāpe; tā kā minētā direktīva jāpārskata un jāpapildina tā, lai visā Kopienā konsekventi un iedarbīgi nodrošinātu augsta līmeņa aizsardzību; tā kā pašreizējā saskaņošanā ir paredzēti tikai pasākumi, kas vajadzīgi, lai ieviestu efektīvāku sistēmu, kā novērst smagus nelaimes gadījumus ar plašu ietekmi un mazināt to sekas;

(9) tā kā smagiem nelaimes gadījumiem var būt sekas, kas sniedzas pāri robežām; tā kā nelaimes gadījumu ekoloģiskās un ekonomiskās izmaksas nākas uzņemties ne tikai attiecīgai iestādei, bet arī dalībvalstij, kuras teritorijā nelaimes gadījums noticis; tā kā tāpēc jāveic pasākumi, kas nodrošinātu augsta līmeņa aizsardzību visā Kopienā;

(10) tā kā šīs direktīvas noteikumi jāpiemēro, neierobežojot Kopienas noteikumus par veselību un drošību darbavietās;

(11) tā kā nav pieļaujams izmantot sarakstu, kurā daži bīstami objekti ir iekļauti, bet citi tikpat bīstami objekti nav iekļauti, jo tas var atstāt bez uzraudzības potenciālus smagu nelaimes gadījumu avotus; tā kā jāmaina Direktīvas 82/501/EEK darbības joma, lai tās noteikumus varētu piemērot visiem objektiem, kuros atrodas bīstamas vielas tādā daudzumā, kas varētu radīt smagu nelaimes gadījumu briesmas;

(12) tā kā, lai nodrošinātu šajā direktīvā paredzēto drošības līmeni, dalībvalstis, ievērojot Līgumu un attiecīgus Kopienas tiesību aktus, var paturēt spēkā vai pieņemt piemērotus pasākumus attiecībā uz dokos, piestātnēs un šķirotavās veiktām ar transportu saistītām darbībām, kas nav iekļautas šajā direktīvā;

▼B

(13) tā kā arī bīstamu vielu transportēšana pa cauruļvadiem var izraisīt smagus nelaimes gadījumus; tā kā pēc tam, kad Komisija būs apkopojusi un izvērtējusi informāciju par to, kādi nosacījumi Kopienā attiecas uz transportēšanu pa cauruļvadiem un ar to saistītiem starpgadījumiem, Komisijai jāgatavo paziņojums, kurā izklāstīts attiecīgais jautājums un vajadzības gadījumā ierosināta vispiemērotākā rīcība šajā jomā;

(14) tā kā, pienācīgi ievērojot Līgumu un attiecīgus Kopienas tiesību aktus, dalībvalstis var paturēt spēkā vai paredzēt pasākumus attiecībā uz atkritumu izgāztuvēm, uz kurām šī direktīva neattiecas;

(15) tā kā Kopienā reģistrēto smago nelaimes gadījumu analīze liecina, ka vairākums nelaimes gadījumu rodas vadības un/vai organizācijas trūkumu dēļ; tā kā tādēļ Kopienas mērogā jāizstrādā vadības sistēmu pamatprincipi, kas ļautu novērst un pārzināt smagu nelaimes gadījumu briesmas un mazināt to sekas;

(16) tā kā atšķirības kārtībā, kādā kompetentās iestādes pārbauda uzņēmumus, varētu radīt dažāda līmeņa aizsardzību; tā kā Kopienas mērogā jānosaka pamatprasības pārbaužu sistēmām, ko ieviesušas dalībvalstis;

(17) tā kā, lai apliecinātu, ka ir darīts viss nepieciešamais, lai novērstu smagus nelaimes gadījumus un lai izstrādātu operatīvās rīcības plānus un reaģēšanas pasākumus, tādu uzņēmumu vadītājiem, kuros atrodas bīstamas vielas lielos daudzumos, drošības pārskatu formā kompetentai iestādei jāsniedz sīka informācija par uzņēmumu un bīstamām vielām, objektiem vai glabātavām, kas tajā atrodas, par iespējamiem smagiem nelaimes gadījumiem un vadības sistēmām, kas ļautu novērst un mazināt smagu nelaimes gadījumu iespējamību un veikt vajadzīgos pasākumus nelaimes gadījumu seku mazināšanai;

(18) tā kā, lai mazinātu domino efekta iespējamību gadījumos, kad uzņēmumu izvietojuma dēļ vai tādēļ, ka tie ir cieši blakus, palielinās smagu nelaimes gadījumu varbūtība un iespējamība vai saasinās sekas, jābūt noteikumiem par attiecīgas informācijas apmaiņu un sadarbību sabiedrības informēšanā;

(19) tā kā, lai veicinātu piekļuvi informācijai par vidi, sabiedrībai jādara pieejami vadītāju sagatavotie drošības pārskati, un personām, kuras varētu skart smagi nelaimes gadījumi, jāsniedz pietiekama informācija par to, kā pareizi rīkoties tādos gadījumos;

(20) tā kā, lai nodrošinātos pret ārkārtējām situācijām, uzņēmumiem, kuros atrodas bīstamas vielas lielos daudzumos, jāizstrādā ārēji un iekšēji operatīvās rīcības plāni, kā arī sistēmas, kā nodrošināt tādu plānu pārbaudi, vajadzības gadījumā — pārskatīšanu un to īstenošanu, ja izraisās smags nelaimes gadījums vai rodas tā iespējamība;

▼B

(21) tā kā, izstrādājot iekšējos operatīvās rīcības plānus, jākonsultējas ar uzņēmuma personālu, bet, izstrādājot ārējos operatīvās rīcības plānus, jākonsultējas ar sabiedrību;

(22) tā kā, lai nodrošinātu lielāku aizsardzību apdzīvotām vietām, sabiedriski plaši izmantotām vietām un teritorijām, kuru daba ir īpaši interesanta vai aizsargājama, dalībvalstīm, izstrādājot zemes izmantošanas un/vai citu attiecīgu politiku, jāņem vērā vajadzība ilgtermiņā saglabāt pietiekamu atstatumu starp minētajām vietām vai teritorijām un bīstamiem uzņēmumiem, kā arī attiecībā uz jau uzceltiem uzņēmumiem veikt papildu tehniskus pasākumus tā, lai nepalielinātos cilvēku apdraudējums;

(23) tā kā, lai nodrošinātu to, ka pēc smaga nelaimes gadījuma tiek veikti adekvāti pasākumi, vadītājam par nelaimes gadījumu tūlīt jāziņo kompetentām iestādēm un jāsniedz visa informācija, kas tām vajadzīga, lai novērtētu nelaimes gadījuma ietekmi;

(24) tā kā, lai nodrošinātu informācijas apmaiņu un novērstu līdzīgus nelaimes gadījumus turpmāk, dalībvalstīm jānosūta Komisijai informācija par to teritorijā notikušiem smagiem nelaimes gadījumiem, lai Komisija varētu analizēt attiecīgo apdraudējumu un nodrošināt sistēmu tādas informācijas izplatīšanai, jo īpaši attiecībā uz smagiem nelaimes gadījumiem un tajās gūto pieredzi; tā kā minētajā informācijā jāiekļauj arī "gandrīz notikuši nelaimes gadījumi", kuru laikā gūto tehnisko pieredzi dalībvalstis uzskata par īpaši noderīgu citu smagu nelaimes gadījumu novēršanai un to seku mazināšanai,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Mērķis

Šīs direktīvas mērķis ir novērst smagus nelaimes gadījumus, kas saistīti ar bīstamām vielām, kā arī mazināt šādu nelaimes gadījumu seku ietekmi uz cilvēkiem un vidi tā, lai visā Kopienā konsekventi un efektīvi nodrošinātu augsta līmeņa aizsardzību.

2. pants

Piemērojums

1. Šo direktīvu piemēro uzņēmumiem, kuros atrodas bīstamas vielas tādos daudzumos, kā uzskaitīts I pielikuma 1. un 2. daļas tabulu 2. ailē vai lielākos daudzumos, izņemot 9., 11. un 13. pantu, kurus piemēro visiem uzņēmumiem, kuros atrodas bīstamas vielas tādos daudzumos, kā uzskaitīts I pielikuma 1. un 2. daļas tabulu 3. ailē, vai lielākos daudzumos.

Šajā direktīvā "bīstamu vielu klātbūtne" nozīmē bīstamu vielu faktisku vai paredzamu klātbūtni uzņēmumā, kā arī tādu bīstamu vielu klātbūtni, kuras varētu rasties, ja kāds ķīmisks ražošanas process kļūtu nekontrolējams, un šo vielu daudzums ir vienāds ar robežvērtībām, kuras minētas I pielikuma 1. un 2. daļā vai pārsniedz tās.

▼B

2. Šo direktīvu piemēro, neskarot Kopienas noteikumus attiecībā uz darba vidi un, jo īpaši, neskarot Padomes 1989. gada 12. jūnija Direktīvu 89/391/EEK par tādu pasākumu ieviešanu, kas veicina darbinieku drošības un veselības uzlabošanu darbavietās ([1]).

3. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā:

1. "Uzņēmums" nozīmē visu vadītāja pārziņā esošo teritoriju, kuras vienā vai vairākos objektos atrodas bīstamas vielas, tostarp kopējas vai saistītas infrastruktūras vai darbības;

2. "Objekts" nozīmē uzņēmuma tehnisku vienību, kurā ražo, izmanto, apstrādā vai glabā bīstamas vielas. Termins aptver visas iekārtas, konstrukcijas, cauruļvadus, mašīnas, darbarīkus, privātus dzelzceļu atzarus, dokus, izkraušanas piestātnes objektu apkalpošanai, molus, noliktavas vai tamlīdzīgas peldošas vai citādas konstrukcijas, kas vajadzīgas objekta darbībai;

3. "Vadītājs" nozīmē jebkuru fizisku vai juridisku personu, kas atbild par kāda uzņēmuma vai objekta darbību vai kam pieder kāds uzņēmums vai objekts, vai gadījumos, kad to paredz valsts tiesību akti, kam ir piešķirtas tiesības pieņemt saimnieciskus lēmumus, lai tehniski vadītu uzņēmumu vai objektu;

4. "Bīstama viela" nozīmē vielu, maisījumu vai preparātu, kas minēts I pielikuma 1. daļā vai kas atbilst kritērijiem, kuri paredzēti I pielikuma 2. daļā, un kas ir izejmateriāls, ražojums, blakusprodukts, atlikums vai starpprodukts, tostarp tās vielas, par kurām ir pamatotas bažas, ka tās varētu rasties nelaimes gadījuma dēļ;

5. "Smags nelaimes gadījums" nozīmē nelaimes gadījumu, piemēram, liela apjoma noplūdi, ugunsgrēku vai eksploziju, ko izraisa nekontrolējamas norises, ekspluatējot kādu uzņēmumu, uz kuru attiecas šī direktīva, un kas tūlīt vai pēc kāda laika vai nu pašā uzņēmumā, vai ārpus tā nopietni apdraud cilvēku veselību un/vai vidi un kurā iesaistīta viena vai vairākas bīstamas vielas;

6. "Briesmas" nozīmē tādas bīstamas vielas vai reālas situācijas raksturīgu pazīmi, kas potenciāli var nodarīt kaitējumu cilvēku veselībai un/vai videi;

7. "Risks" nozīmē konkrētas ietekmes iespējamību konkrētā laikā vai konkrētos apstākļos;

8. "Uzglabāšana" nozīmē kāda bīstamu vielu daudzuma klātbūtni, šīs vielas turot noliktavās, drošā uzraudzībā vai glabājot krājumos.

4. pants

Izņēmumi

Šī direktīva neattiecas uz:

a) militāriem uzņēmumiem, objektiem vai glabātavām;

b) briesmām, ko rada jonizējošais starojums;

([1]) OV L 183, 29.6.1989., 1. lpp.

▼B

c) bīstamu vielu pārvadāšanu vai pagaidu uzglabāšanu starplaikos starp pārvadājumiem pa sauszemes ceļiem, dzelzceļu, iekšzemes ūdensceļiem, jūru vai gaisu ārpus uzņēmumiem, uz kuriem attiecas šī direktīva, tostarp iekraušanu un izkraušanu vai pārvešanu no citiem transportlīdzekļiem vai uz tiem dokos, piestātnēs vai šķirotavās;

d) bīstamu vielu transportēšanu pa cauruļvadiem, tostarp sūkņu stacijām, kas atrodas ārpus uzņēmumiem, uz kuriem attiecas šī direktīva;

▼M2

e) izrakteņu ieguve (izpēte, ieguve un pārstrāde) raktuvēs, karjeros vai urbumos, izņemot ķīmisko un termisko apstrādi, kā arī glabāšanu saistībā ar šīm operācijām, ja tās ir bīstamas vielas, kas minētas I pielikumā;

f) izrakteņu, tostarp ogļūdeņražu, izpēte un ieguve atklātā jūrā;

g) atkritumu poligoni, izņemot izmantojamos pārstrādes atkritumu uzglabāšanas objektus, tostarp pārstrādes atkritumu dīķus vai tilpnes, kas satur I pielikumā minētās bīstamās vielas, jo īpaši tad, ja tos izmanto saistībā ar minerālvielu ķīmisko un termisko apstrādi.

▼B

5. pants

Vadītāja pamatpienākumi

1. Dalībvalstis nodrošina to, ka vadītāja pienākums ir veikt visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai novērstu smagus nelaimes gadījumus un mazinātu to ietekmi uz cilvēkiem un vidi.

2. Dalībvalstis nodrošina to, ka vadītājam ir pienākums jebkurā laikā pierādīt 16. pantā minētajai kompetentajai iestādei, šeit turpmāk "kompetentā iestāde", ka tas veicis visus šajā direktīvā norādītos pasākumus, kas jo īpaši vajadzīgi 18. pantā minēto pārbaužu un kontroļu veikšanai.

6. pants

Paziņošana

1. Dalībvalstis pieprasa, lai vadītājs nosūta kompetentai iestādei paziņojumu šādos termiņos:

— attiecībā uz jauniem uzņēmumiem — pietiekami laikus pirms būvdarbu vai ekspluatācijas sākšanas,

— attiecībā uz jau pastāvošiem uzņēmumiem — vienu gadu pēc termiņa, kas noteikts 24. panta 1. punktā,

▼M2

— ja tie ir uzņēmumi, uz kuriem vēlāk attieksies šī direktīva – trīs mēnešu laikā, skaitot no dienas, kad šo direktīvu sāk piemērot attiecīgajam uzņēmumam, kā noteikts 2. panta 1. punkta pirmajā daļā.

▼B

2. Šā panta 1. punktā prasītajā paziņojumā iekļauj šādas ziņas:

a) vadītāja vārds vai tirdzniecības zīme un attiecīgā uzņēmuma pilna adrese;

b) vadītāja uzņēmējdarbības reģistrētā vieta un tās pilna adrese;

c) par uzņēmumu atbildīgās personas vārds vai amats, ja tas atšķiras no a) punktā minētā;

d) informācija, kas ļautu identificēt iesaistītās bīstamās vielas vai to kategoriju;

e) vienas vai vairāku iesaistīto bīstamo vielu daudzums un fiziskā forma;

f) objekta vai glabātavas pašreizējā vai plānotā darbība;

g) uzņēmuma tiešā vide (faktori, kas varētu izraisīt smagus nelaimes gadījumus vai saasināt to sekas).

3. Attiecībā uz pastāvošiem uzņēmumiem, par kuriem vadītājs kompetentai iestādei saskaņā ar valsts tiesību aktiem jau iesniedzis visu 2. punktā paredzēto informāciju pirms šīs direktīvas stāšanās spēkā, 1. punktā paredzētā paziņošana nav vajadzīga.

4. Gadījumā, ja:

— tās klātesošās bīstamās vielas daudzums, kas norādīta paziņojumā, ko vadītājs iesniedzis atbilstīgi 2. punktam, vērā ņemami palielinās vai būtiski mainās vielas īpašības vai fiziskā forma, vai mainās bīstamās vielas izmantošanas procesi,

▼M2

— pēc izmaiņām uzņēmumā vai iekārtā, kurām var būt nopietnas sekas sakarā ar smagu nelaimes gadījumu draudiem,

▼B

— vai objektu slēdz uz visiem laikiem,

vadītājs par stāvokļa izmaiņām tūlīt ziņo kompetentai iestādei.

7. pants

Smagu nelaimes gadījumu novēršanas politika

1. Dalībvalstis prasa, lai vadītājs izstrādātu dokumentu, kurā izklāstīta smagu nelaimes gadījumu novēršanas politika, kā arī nodrošinātu tādas politikas pienācīgu īstenošanu. Vadītāja izstrādātās smagu nelaimes gadījumu novēršanas politikas mērķis ir ar atbilstīgiem līdzekļiem, procedūrām un vadības sistēmām garantēt cilvēku un vides augsta līmeņa aizsardzību.

▼M2

1.a Ja tie ir uzņēmumi, uz kuriem vēlāk attieksies šī direktīva, 1. punktā minēto dokumentu izstrādā nekavējoties, bet jebkurā gadījumā trīs mēnešu laikā, skaitot no dienas, kad šo direktīvu sāk piemērot attiecīgajam uzņēmumam, kā noteikts 2. panta 1. punkta pirmajā daļā.

▼B

2. Izstrādājot minēto dokumentu, ņem vērā III pielikumā ietvertos principus, un dokumentu dara pieejamu kompetentām iestādēm, lai cita starpā varētu īstenot 5. panta 2. punktu un 18. pantu.

3. Šis pants neattiecas uz 9. pantā minētiem uzņēmumiem.

8. pants

Domino efekts

1. Dalībvalstis nodrošina to, ka kompetentā iestāde, izmantojot informāciju, ko tai atbilstīgi 6. un 9. pantam iesniedzis vadītājs, apzina uzņēmumus vai uzņēmumu grupas, kurās smagu nelaimes gadījumu varbūtība un iespējamība vai sekas varētu būt pastiprinātas sakarā ar uzņēmumu izvietojumu vai tuvumu un bīstamo vielu krājumiem tajos.

2. Dalībvalstīm jānodrošina, lai gadījumos, kad tādi uzņēmumi tikuši apzināti:

a) vajadzīgās informācijas apmaiņa notiktu tā, lai tādi uzņēmumi smagu nelaimes gadījumu novēršanas politikā, drošības vadības sistēmās, drošības pārskatos un iekšējos operatīvās rīcības plānos varētu ņemt vērā smaga nelaimes gadījuma vispārējo briesmu raksturu un apjomu;

▼M2

b) tiktu veicināta sadarbība sabiedrības informēšanā un informācijas sniegšanā kompetentai iestādei, lai tā varētu izstrādāt ārējos operatīvās rīcības plānus.

▼B

9. pants

Drošības pārskats

1. Dalībvalstis pieprasa, lai vadītājs izstrādātu drošības pārskatu šādiem mērķiem:

a) lai parādītu, ka atbilstīgi III pielikumā prasītai informācijai spēkā stājusies smagu nelaimes gadījumu novēršanas politika un tās īstenošanai vajadzīgā vadības sistēma;

b) lai parādītu, ka ir apzinātas smagu nelaimes gadījumu briesmas un veikti pasākumi, kas vajadzīgi, lai tādus nelaimes gadījumus novērstu un mazinātu to seku ietekmi uz cilvēkiem un vidi;

c) lai parādītu, ka, projektējot, būvējot, ekspluatējot un apsaimniekojot tādus objektus, glabātavas, iekārtas un objekta ekspluatācijai vajadzīgo infrastruktūru, kas saistīti ar smagu nelaimes gadījumu briesmām uzņēmumā, pietiekami ņemti vērā drošības un izturības aspekti;

d) lai parādītu, ka ir izstrādāti iekšējie operatīvās rīcības plāni, un sniegtu informāciju, kas vajadzīga ārēju operatīvās rīcības plānu izstrādāšanai, kas smaga nelaimes gadījuma gadījumā ļautu veikt attiecīgus pasākumus;

e) lai kompetentām iestādēm sniegtu pietiekamu informāciju, kas ļautu pieņemt lēmumus par jaunām darbībām vai norisēm jau pastāvošu uzņēmumu apkārtnē.

▼M2

2. Drošības pārskatā iekļauj vismaz II pielikumā norādītos datus un informāciju. Tajā norāda attiecīgās organizācijas, kas piedalās pārskata sagatavošanā. Tāpat pārskatā iekļauj uzņēmumā esošo bīstamo vielu atjauninātu sarakstu.

▼B

Šajā pantā paredzēto drošības pārskatu var veidot, izmantojot drošības pārskatus vai to daļas, vai jebkādus citus līdzvērtīgus pārskatus, kas izstrādāti saskaņā ar citiem tiesību aktiem, ja tāda rīcība ļauj vadītājam vai kompetentai iestādei izvairīties no liekas informācijas dublēšanas vai darba atkārtošanas ar nosacījumu, ka tiek ievērotas visas šā panta prasības.

3. 1. punktā minēto drošības pārskatu kompetentai iestādei nosūta šādos termiņos:

— attiecībā uz jauniem uzņēmumiem — pietiekami laikus pirms būvdarbu vai ekspluatācijas sākšanas,

— attiecībā uz jau pastāvošiem uzņēmumiem, kuriem iepriekš nav piemērota Direktīva 82/501/EEK — trīs gadus pēc 24. panta 1. punktā minētā termiņa,

— attiecībā uz citiem uzņēmumiem — divus gadus pēc 24. panta 1. punktā minētā termiņa,

▼M2

— ja tie ir uzņēmumi, uz kuriem vēlāk attieksies šī direktīva – nekavējoties, bet jebkurā gadījumā gada laikā, skaitot no dienas, kad šo direktīvu sāk piemērot attiecīgajam uzņēmumam, kā noteikts 2. panta 1. punkta pirmajā daļā,

▼B

— 5. punktā paredzētos periodiskos pārskatus — uzreiz.

4. Pirms vadītājs sāk būvdarbus vai ekspluatāciju, kā arī gadījumos, kas minēti 3. punkta ►M2 otro, trešo, ceturto un piekto ◄, kompetentā iestāde laikus pēc pārskata saņemšanas:

— ziņo vadītājam par drošības pārskata izskatīšanas secinājumiem, vajadzības gadījumā vispirms lūdzot papildu informāciju,

— vai saskaņā ar 17. pantā paredzētām pilnvarām un procedūrām aizliedz attiecīgā uzņēmuma nodošanu ekspluatācijā vai turpmāku ekspluatāciju.

5. Drošības pārskatu periodiski pārskata un vajadzības gadījumā atjaunina:

— vismaz reizi piecos gados,

— jebkurā laikā pēc vadītāja ierosinājuma vai kompetentās iestādes lūguma, ja ir kļuvuši zināmi jauni fakti vai jāņem vērā jaunas tehniskās zināšanas drošības jautājumos, piemēram, zināšanas, kas iegūtas, analizējot nelaimes gadījumus vai, cik iespējams — "gandrīz notikušus nelaimes gadījumus", kā arī jaunas zināšanas par briesmu novērtēšanu.

▼B

6. a) Ja kompetentai iestādei ir apliecināts, ka konkrētās vielas, kas atrodas uzņēmumā vai kādā tā objektā, nerada smagu nelaimes gadījumu briesmas, tad dalībvalsts saskaņā ar b) apakšpunktā minētiem kritērijiem var drošības pārskatā prasīto informāciju sniegt tikai par jautājumiem, kas ir būtiski, lai novērstu tādu nelaimes gadījumu seku ietekmi uz cilvēkiem un vidi.

▼M3

b) Komisija ievieš saskaņotus kritērijus, pēc kuriem kompetentā iestāde var pieņemt lēmumu par to, ka kāds uzņēmums nerada smaga nelaimes gadījuma briesmas a) apakšpunkta nozīmē. Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 22. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

▼B

c) Dalībvalstis nodrošina to, ka kompetentā iestāde iesniedz Komisijai attiecīgo uzņēmumu sarakstu, to pamatojot. Komisija šo sarakstu katru gadu nosūta 22. pantā minētajai Komitejai.

▼M2

d) Komisiju aicina līdz 2006. gada 31. decembrim pārskatīt esošos "Norādījumus drošības pārskata sagatavošanai", ko tā veic ciešā sadarbībā ar dalībvalstīm.

▼B

10. pants

Objektu, uzņēmumu vai glabātavu pārmaiņas

Ja notiek pārmaiņas kādā objektā, uzņēmumā vai glabātavā, vai tajos izmantotos procesos, vai tādu bīstamu vielu raksturīgajās īpašībās vai daudzumos, kas varētu vērā ņemami ietekmēt smagu nelaimes gadījumu briesmas, dalībvalstis nodrošina to, ka vadītājs:

— pārskata un vajadzības gadījumā groza smagu nelaimes gadījumu novēršanas politiku, kā arī 7. un 9. pantā minētās vadības sistēmas un procedūras,

— pārskata un vajadzības gadījumā groza drošības pārskatu, un pirms pārmaiņu ieviešanas par izdarītiem grozījumiem informē 16. pantā minēto kompetento iestādi.

11. pants

Operatīvās rīcības plāni

1. Dalībvalstis nodrošina to, ka attiecībā uz visiem uzņēmumiem, uz kuriem attiecas 9. pants,

a) vadītājs izstrādā iekšējo operatīvās rīcības plānu, kurā norādīti pasākumi, kas veicami uzņēmumā,

— attiecībā uz jauniem uzņēmumiem — pirms ekspluatācijas sākšanas,

▼B

— attiecībā uz jau pastāvošiem uzņēmumiem, kuriem iepriekš nav piemērota Direktīva 82/501/EEK — trīs gadus pēc 24. panta 1. punktā minētā termiņa,

— attiecībā uz citiem uzņēmumiem — divus gadus pēc 24. panta 1. punktā minētā termiņa,

▼M2

— ja tie ir uzņēmumi, uz kuriem vēlāk attieksies šī direktīva – nekavējoties, bet jebkurā gadījumā gada laikā, skaitot no dienas, kad šo direktīvu sāk piemērot attiecīgajam uzņēmumam, kā noteikts 2. panta 1. punkta pirmajā daļā;

▼B

b) lai kompetentā iestāde varētu izstrādāt ārējos operatīvās rīcības plānus, vadītājs tai iesniedz vajadzīgo informāciju šādos termiņos:

— attiecībā uz jauniem uzņēmumiem — pirms ekspluatācijas sākšanas,

— attiecībā uz jau pastāvošiem uzņēmumiem, kuriem iepriekš nav piemērota Direktīva 82/501/EEK — trīs gadus pēc 24. panta 1. punktā minētā termiņa,

— attiecībā uz citiem uzņēmumiem — divus gadus pēc 24. panta 1. punktā minētā termiņa,

▼M2

— ja tie ir uzņēmumi, uz kuriem vēlāk attieksies šī direktīva – nekavējoties, bet jebkurā gadījumā gada laikā, skaitot no dienas, kad šo direktīvu sāk piemērot attiecīgajam uzņēmumam, kā noteikts 2. panta 1. punkta pirmajā daļā;

▼B

c) iestādes, ko attiecīgajam mērķim izraudzījušās dalībvalstis, izstrādā ārējo operatīvās rīcības plānu, kurā norādīti ārpus uzņēmuma veicami pasākumi.

2. Operatīvās rīcības plānus izstrādā šādiem mērķiem:

— lai ierobežotu un pārzinātu starpgadījumus, mazinot to sekas un ierobežojot kaitējumu cilvēkiem, videi un īpašumam,

— lai īstenotu pasākumus, kas vajadzīgi cilvēku un vides aizsardzībai pret smagu nelaimes gadījumu sekām,

— lai sniegtu vajadzīgo informāciju sabiedrībai un attiecīgiem reģiona dienestiem vai iestādēm,

— lai pēc smagiem nelaimes gadījumiem nodrošinātu vides atjaunošanu un attīrīšanu.

Operatīvās rīcības plānos iekļauj IV pielikumā prasīto informāciju.

▼M2

3. Neskarot kompetento iestāžu pienākumus, dalībvalstis gādā par to, lai šajā direktīvā paredzēto iekšējo operatīvās rīcības plānu izstrādāšana notiktu, apspriežoties ar uzņēmumā strādājošo personālu, tostarp ar kompetento personālu, kas strādā saskaņā ar ilgtermiņa apakšlīgumiem, bet ārējo operatīvās rīcības plānu izstrādāšana vai atjaunināšana notiktu, apspriežoties ar sabiedrību.

▼B

4. Dalībvalstis nodrošina to, ka vai nu vadītājs vai izraudzītās iestādes ne retāk kā reizi trijos gados iekšējos un ārējos operatīvās rīcības plānus pārskata, pārbauda un vajadzības gadījumā groza un atjauno. Pārskatīšanā ņem vērā attiecīgos uzņēmumos vai attiecīgos avārijas dienestos notiekošās pārmaiņas, jaunas tehniskās zināšanas un zināšanas par rīcību smagu nelaimes gadījumu gadījumos.

▼M2

4.a Kas attiecas uz ārējiem operatīvās rīcības plāniem, dalībvalstīm jāņem vērā, ka ir jāveicina ciešāka sadarbība, sniedzot palīdzību civilās aizsardzības pasākumos smagu avāriju gadījumā.

▼B

5. Dalībvalstis nodrošina to, ka vai nu vadītājs vai, vajadzības gadījumā — izraudzītā kompetentā iestāde — uzreiz ievieš operatīvās rīcības plānus šādiem gadījumiem:

— ja notiek smags nelaimes gadījums

— vai ja notiek kāds nekontrolējams gadījums, kas sava rakstura dēļ varētu izraisīt smagu nelaimes gadījumu.

6. Kompetentā iestāde, savu lēmumu pamatojot un ņemot vērā drošības pārskatā iekļauto informāciju, var nolemt nepiemērot 1. punktā minēto prasību izstrādāt ārējo operatīvās rīcības plānu.

12. pants

Zemes izmantošanas plānošana

1. Dalībvalstis nodrošina to, ka, izstrādājot zemes izmantošanas politiku un/vai citu attiecīgu politiku, tās ņem vērā mērķus attiecībā uz smagu nelaimes gadījumu novēršanu un to seku mazināšanu. Minētos mērķus dalībvalstis cenšas sasniegt, kontrolējot:

a) jaunu uzņēmumu izvietošanu,

b) 10. pantā minētās pārmaiņas jau pastāvošos uzņēmumos,

c) jaunus objektus, piemēram, transporta infrastruktūras, sabiedrības plaši apmeklētas vietas un apdzīvotas vietas jau pastāvošu uzņēmumu tuvumā, ja objektu izvietojums vai paši objekti varētu palielināt smagu nelaimes gadījumu risku vai sekas.

▼M2

Dalībvalstis gādā par to, lai zemes izmantošanas politikā un/vai citos attiecīgajos darbības plānos un īstenošanas procedūrās būtu ilglaicīgi paredzēts, ka ir jāsaglabā pietiekams atstatums starp uzņēmumiem, uz kuriem attiecas šī direktīva, un dzīvojamām zonām, bieži apmeklētām ēkām un teritorijām, galvenajiem transporta ceļiem (ja vien iespējams), īpaši nozīmīgām vai aizsargājamām dabas teritorijām, bet, ja uzņēmumi jau pastāv, ir jāveic papildu tehniskie pasākumi saskaņā ar 5. pantu tā, lai nepieaugtu cilvēku apdraudējums.

▼M2

1.a Komisiju aicina līdz 2006. gada 31. decembrim ciešā sadarbībā ar dalībvalstīm izstrādāt pamatnostādnes, kas ļauj izveidot tehnisku datu bāzi, kurā ietilptu dati par riska faktoriem un apdraudējuma scenāriji, ko izmantos, lai novērtētu šajā direktīvā minēto uzņēmumu un 1. punktā aprakstīto teritoriju atbilstību prasībām. Izveidojot šo datu bāzi, ciktāl iespējams ņem vērā kompetento iestāžu novērtējumu, uzņēmēju sniegto informāciju un jebkuru noderīgu informāciju, piemēram, par sociālekonomisko ieguvumu, ko dod operatīvās rīcības plānu izstrāde, un par to nozīmi apdraudējuma mazināšanā.

▼B

2. Dalībvalstis nodrošina to, ka visas kompetentās iestādes un plānošanas iestādes, kas atbild par lēmumu pieņemšanu šajā jomā, ievieš piemērotas konsultāciju procedūras, lai veicinātu atbilstīgi 1. punktam izstrādātās politikas īstenošanu. Ieviešot minētās procedūras, tiek nodrošināts tas, ka lēmumu pieņemšanā vai nu katrā gadījumā atsevišķi vai arī regulāri ir pieejamas tehniskas konsultācijas par uzņēmuma radītiem riskiem.

13. pants

Informācija par drošības pasākumiem

▼M2

1. Dalībvalstis gādā par to, lai visām personām un visām publiskām iestādēm (piemēram, skolām un slimnīcām), ko var skart smags nelaimes gadījums uzņēmumā, uz kuru attiecas 9. pants, bez īpaša pieprasījuma, sistemātiski un vispiemērotākajā veidā tiktu sniegta informācija par drošības pasākumiem un pareizo rīcību avārijas gadījumā.

▼B

Minēto informāciju reizi trijos gados pārskata un vajadzības gadījumā atkārtoti sniedz un atjaunina vismaz tajos gadījumos, kad notikušas 10. pantā minētās pārmaiņas. Tāpat minēto informāciju pastāvīgi tur pieejamu sabiedrībai. Ilgākais laikposms starp informācijas atkārtotu sniegšanu sabiedrībai nekādā gadījumā nedrīkst pārsniegt piecus gadus.

Informācijā par drošības pasākumiem iekļauj vismaz V pielikumā uzskaitītās ziņas.

2. Sakarā ar iespējamību, ka kādā 9. pantā minētā uzņēmumā varētu notikt smags nelaimes gadījums ar pārrobežu ietekmi, dalībvalstis sniedz pietiekamu informāciju potenciāli apdraudētajām dalībvalstīm tā, lai vajadzības gadījumā apdraudētā dalībvalsts varētu piemērot visus attiecīgos noteikumus, kas minēti 11., 12. un šajā pantā.

3. Ja attiecīgā dalībvalsts ir pieņēmusi lēmumu, ka kāds uzņēmums, kas atrodas tuvu kādas citas dalībvalsts teritorijai, nerada smagu nelaimes gadījumu briesmas ārpus valsts robežām saskaņā ar 11. panta 6. punktu, un tādēļ no tā neprasa izstrādāt ārējo operatīvās rīcības plānu saskaņā ar 11. panta 1. punktu, tad minētā dalībvalsts par to informē otru dalībvalsti.

▼B

4. Dalībvalstis nodrošina drošības pārskatu pieejamību sabiedrībai. Vadītājs var lūgt kompetentai iestādei neatklāt sabiedrībai dažas pārskata daļas, pamatojoties uz iemesliem, kas saistīti ar rūpniecisku, komerciālu vai personas datu konfidencialitāti, valsts drošību vai valsts aizsardzību. Tādos gadījumos pēc kompetentās iestādes atļaujas saņemšanas vadītājs iesniedz iestādei un dara pieejamu sabiedrībai pārskata grozīto variantu, kurā nav iekļauti minētie jautājumi.

5. Dalībvalstis nodrošina to, ka sabiedrībai ir iespējas izteikt viedokli šādos gadījumos:

— kad tiek plānoti jauni uzņēmumi, uz kuriem attiecas 9. pants,

— kad saskaņā ar 10. pantu tiek pārveidoti jau pastāvoši uzņēmumi, ja tādām pārmaiņām piemēro šajā direktīvā paredzētos pienākumus attiecībā uz plānošanu,

— kad tiek izvērsti jauni objekti jau pastāvošu uzņēmumu apkārtnē.

▼M2

6. Ja uz uzņēmumiem attiecas 9. panta noteikumi, dalībvalstis gādā par to, lai 9. panta 2. punktā paredzētais bīstamo vielu saraksts būtu pieejams sabiedrībai saskaņā ar šā panta 4. punktu un 20. pantu.

▼B

14. pants

Informācija, ko smaga nelaimes gadījuma gadījumā sniedz vadītājs

1. Dalībvalstis nodrošina to, ka pēc smaga nelaimes gadījuma, tiklīdz iespējams, no vadītāja prasa, lai tas piemērotiem līdzekļiem:

a) informētu kompetentās iestādes;

b) sniegtu kompetentām iestādēm šādas ziņas, tiklīdz tās saņemtas:

— nelaimes gadījuma apstākļi,

— iesaistītās bīstamās vielas,

— dati, kas pieejami, lai novērtētu nelaimes gadījuma seku ietekmi uz cilvēkiem un vidi,

— veiktie operatīvie pasākumi;

c) informētu kompetentās iestādes par plānotiem pasākumiem, lai:

— mazinātu nelaimes gadījuma vidēji ilgas un ilglaicīgas sekas,

— novērstu nelaimes gadījuma atkārtošanos;

d) atjauninātu sniegto informāciju, ja izmeklēšanas laikā atklājas papildu fakti, kas maina iepriekš sniegto informāciju vai izdarītos secinājumus.

2. Dalībvalstis prasa, lai kompetentā iestāde:

a) nodrošinātu to, ka tiek veikti visi vajadzīgie steidzamie, vidēja termiņa un ilgtermiņa pasākumi;

▼B

b) veicot pārbaudes, izmeklēšanu vai citiem piemērotiem līdzekļiem vāktu informāciju, kas vajadzīga smagā nelaimes gadījuma tehnisko, organizatorisko un vadības aspektu pilnīgai analīzei;

c) attiecīgi rīkotos, lai nodrošinātu to, ka vadītājs veic visus vajadzīgos pasākumus stāvokļa labošanai;

d) izteiktu ieteikumus attiecībā uz turpmākiem aizsargpasākumiem.

15. pants

Informācija, ko dalībvalstis sniedz Komisijai

1. Lai novērstu smagus nelaimes gadījumus un mazinātu to sekas, dalībvalstis par to teritorijā notikušām smagiem nelaimes gadījumiem, kas atbilst VI pielikuma kritērijiem, cik vien ātri iespējams informē Komisiju. Dalībvalstis sniedz Komisijai šādas ziņas:

a) attiecīgā dalībvalsts un par pārskatu atbildīgās iestādes nosaukums un adrese;

b) smagā nelaimes gadījuma diena, laiks un vieta, tostarp vadītāja pilns vārds/nosaukums un attiecīgā uzņēmuma adrese;

c) nelaimes gadījuma apstākļu īss apraksts, tostarp iesaistītās bīstamās vielas un seku tūlītējā ietekme uz cilvēkiem un vidi;

d) īss apraksts par veiktajiem operatīvajiem pasākumiem un neatliekamiem drošības pasākumiem, kas vajadzīgi, lai novērstu nelaimes gadījuma atkārtošanos.

▼M3

2. Tiklīdz savākta 14. pantā paredzētā informācija, dalībvalstis informē Komisiju par savas analīzes iznākumu un ieteikumiem, izmantojot ziņojuma veidlapu, kas izstrādāta un tiek regulāri pārskatīta atbilstīgi 22. panta 2. punktā minētajai regulatīvajai procedūrai.

Minētās informācijas paziņošanu dalībvalstis var atlikt tikai tad, ja tas vajadzīgs tiesvedības pabeigšanai gadījumos, kad ziņošana varētu tiesvedību ietekmēt.

▼B

3. Dalībvalstis ziņo Komisijai tādu iestāžu nosaukumus un adreses, kuru rīcībā varētu būt svarīga informācija par smagiem nelaimes gadījumiem un kuras varētu konsultēt citu dalībvalstu kompetentās iestādes, kurām nelaimes gadījuma gadījumā būtu jāiesaistās.

16. pants

Kompetentā iestāde

Nemazinot vadītāja atbildību, dalībvalstis izveido vai izraugās vienu vai vairākas kompetentās iestādes, kurām uztic atbildību par šajā direktīvā paredzēto pienākumu veikšanu, kā arī vajadzības gadījumā — iestādes, kuras varētu palīdzēt kompetentām iestādēm tehniskos jautājumos.

▼B

17. pants

Ekspluatācijas aizliegšana

1. Dalībvalstis aizliedz izmantot vai nodot ekspluatācijā uzņēmumus, objektus vai glabātavas, kā arī to daļas, ja pasākumi, kurus vadītājs veicis smagu nelaimes gadījumu novēršanai un to seku mazināšanai, ir ar nopietniem trūkumiem.

Dalībvalstis var aizliegt izmantot vai nodot ekspluatācijā uzņēmumus, objektus vai glabātavas, kā arī to daļas, ja vadītājs noteiktā termiņā nav iesniedzis šajā direktīvā prasītos paziņojumus, pārskatus vai citu informāciju.

2. Dalībvalstis nodrošina to, ka vadītāji kompetentu iestāžu aizliegumus, kas izdoti atbilstīgi 1. punktam, var pārsūdzēt attiecīgās iestādēs, kas paredzētas valsts tiesību aktos un procedūrās.

18. pants

Pārbaudes

1. Dalībvalstis nodrošina to, ka kompetentās iestādes organizē pārbaužu sistēmu vai citus kontroles pasākumus, kas piemēroti attiecīgā tipa uzņēmumam. Pārbaudes vai kontroles pasākumi nav atkarīgi no drošības pārskata vai citu pārskatu iesniegšanas. Pārbaudēm vai citiem kontroles pasākumiem jābūt pietiekamiem, lai plānoti un sistemātiski pārbaudītu uzņēmumā ieviestās tehniskās, organizatoriskās vai vadības sistēmas ar mērķi cita starpā nodrošināt to, ka:

— vadītājs var apliecināt, ka tas sakarā ar dažādām uzņēmumā veiktām darbībām veicis atbilstīgus pasākumus, lai novērstu smagus nelaimes gadījumus,

— vadītājs var apliecināt, ka tas nodrošinājis pietiekamus līdzekļus smagu nelaimes gadījumu seku mazināšanai uzņēmumā un ārpus tā,

— drošības pārskatā vai citos iesniegtos pārskatos iekļautie dati un informācija adekvāti atspoguļo apstākļus uzņēmumā,

— sabiedrībai ir sniegta informācija atbilstīgi 13. panta 1. punktam.

2. 1. punktā minētā pārbaužu sistēma atbilst šādiem nosacījumiem:

a) pārbaužu programmas ir attiecībā uz visiem uzņēmumiem. Ja vien kompetentā iestāde nav ieviesusi pārbaužu programmu, kas konkrētā uzņēmuma smagu nelaimes gadījumu briesmas paredz vērtēt sistemātiski, parastā programmā paredz vismaz vienu kompetentās iestādes pārbaudi divpadsmit mēnešu laikā katrā uzņēmumā, uz kuru attiecas 9. pants;

b) pēc katras pārbaudes kompetentā iestāde sagatavo ziņojumu;

c) vajadzības gadījumā sadarbībā ar uzņēmuma vadību pietiekami drīz pēc katras kompetentās iestādes veiktās pārbaudes tiek kontrolēts pēc pārbaudes paveiktais.

▼B

3. Kompetentā iestāde var lūgt vadītājam sniegt papildu informāciju, kas vajadzīga, lai iestāde pilnīgi varētu novērtēt, vai ir smagu nelaimes gadījumu iespējamība, un noteikt paaugstinātas bīstamības pakāpi un/vai smaga nelaimes gadījuma seku saasināšanos, kas ļautu izstrādāt ārēju operatīvās rīcības plānu un ņemt vērā vielas, kas to fiziskās formas, īpašu apstākļu vai novietojuma dēļ būtu jākontrolē pastiprināti.

19. pants

Informācijas sistēma un apmaiņa

1. Dalībvalstis un Komisija, pamatojoties uz gūto pieredzi, apmainās ar informāciju par smagu nelaimes gadījumu novēršanu un to seku mazināšanu. Jo īpaši apmainās ar tādu informāciju, kas attiecas uz šajā direktīvā paredzēto pasākumu norisi.

▼M2

1.a Dalībvalstis sniedz Komisijai vismaz šādu informāciju par uzņēmumiem, uz kuriem attiecas šī direktīva:

a) uzņēmēja vārds un uzvārds vai uzņēmuma komercnosaukums un attiecīgā uzņēmuma pilna adrese; un

b) uzņēmuma darbības joma(-as).

Komisija izveido un atjaunina datu bāzi, kas satur dalībvalstu sniegtās ziņas. Šī datu bāze ir pieejama tikai personām, ko pilnvarojusi Komisija vai dalībvalstu kompetentās iestādes.

▼B

2. Komisija izveido un uztur dalībvalstīm pieejamu reģistrācijas un informācijas sistēmu, kurā jo īpaši sniegtas ziņas par dalībvalstīs notikušiem smagiem nelaimes gadījumiem, ar mērķi:

a) visām kompetentām iestādēm ātri izplatīt informāciju, ko dalībvalstis iesniegušas saskaņā ar 15. panta 1. punktu;

b) kompetentām iestādēm izplatīt smagu nelaimes gadījumu cēloņu analīzi un gūto pieredzi;

c) kompetentām iestādēm sniegt informāciju par aizsargpasākumiem;

d) nodrošināt informāciju par organizācijām, kas spēj sniegt konsultācijas vai svarīgu informāciju attiecībā uz smagu nelaimes gadījumu gadījumiem, to novēršanu un seku mazināšanu.

Reģistrācijas un informācijas sistēmā iekļauj vismaz šādas ziņas:

a) informāciju, ko dalībvalstis sniegušas atbilstīgi 15. panta 1. punktam;

b) nelaimes gadījumu cēloņu analīzi;

c) nelaimes gadījumā gūto pieredzi;

d) aizsargpasākumus, kas vajadzīgi nelaimes gadījuma atkārtošanās novēršanai.

▼B

3. Neierobežojot 20. pantu, piekļuve reģistrācijas un informācijas sistēmai ir atvērta dalībvalstu valdības iestādēm, rūpnieku apvienībām vai arodapvienībām, arodbiedrībām, nevalstiskām organizācijām, kas darbojas vides aizsardzības jomā, kā arī citām starptautiskām vai izpētes organizācijām šajā jomā.

4. Dalībvalstis par uzņēmumiem, uz kuriem attiecas 6. un 9. pants, iesniedz Komisijai trīsgadu pārskatus, ievērojot procedūru, kura paredzēta Padomes 1991. gada 23. decembra Direktīvā 91/692/EEK, kas paredz standartizēt un racionalizēt pārskatus par dažu ar vides aizsardzību saistītu direktīvu īstenošanu [1]. Reizi trijos gados Komisija publicē minētās informācijas kopsavilkumu.

20. pants

Konfidencialitāte

1. Lai panāktu atklātību, dalībvalstis nodrošina to, ka kompetentās iestādes informāciju, kas saņemta atbilstīgi šai direktīvai, dara pieejamu jebkurai fiziskai vai juridiskai personai, kas to lūdz.

Kompetento iestāžu vai Komisijas iegūto informāciju saskaņā ar valstu tiesību normām var uzskatīt par konfidenciālu, ja informācijas atklāšana apdraudētu:

— kompetento iestāžu un Komisijas apspriežu konfidencialitāti,

— starptautisko attiecību un valsts aizsardzības konfidencialitāti,

— valsts drošību,

— pirmstiesas izmeklēšanas vai tiesvedības konfidencialitāti,

— komerciālus vai rūpnieciskus noslēpumus, tostarp intelektuālo īpašumu,

— personu datus un/vai lietas,

— trešās personas sniegtus datus, ja šī persona lūgusi datus turēt slepenībā.

2. Šī direktīva neliedz dalībvalstīm slēgt ar trešajām valstīm nolīgumus par tādas informācijas apmaiņu, kas tiek uzskatīta par konfidenciālu valsts mērogā.

▼M3

21. pants

Komitejas kompetence

1. Komisija pielāgo tehnikas attīstībai kritērijus, kas minēti 9. panta 6. punkta b) apakšpunktā un II līdz VI pielikumā.

Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, pieņem saskaņā ar 22. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

2. Pasākumu, kas vajadzīgs 15. panta 2. punktā minētās ziņojuma veidlapas izstrādei, pieņem saskaņā ar 22. panta 2. punktā minēto regulatīvo procedūru.

[1] OV L 377, 31.12.1991., 48. lpp.

▼M3

22. pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā paredzētais termiņš ir trīs mēneši.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1. līdz 4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

▼B

23. pants

Direktīvas 82/501/EEK atcelšana

1. Direktīvu 82/501/EEK atceļ 24 mēnešus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā.

2. Atbilstīgi Direktīvai 82/501/EEK sagatavotie paziņojumi un operatīvās rīcības plāni, kā arī sabiedrībai sniegtā informācija paliek spēkā tik ilgi, kamēr tie nav attiecīgi aizstāti saskaņā ar šo direktīvu.

24. pants

Izpilde

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvi un administratīvi akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības ne vēlāk kā 24 mēnešus pēc tās stāšanās spēkā. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Kad dalībvalstis pieņem šos tiesību aktus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka metodes, kā izdarīt šādas atsauces.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu svarīgākos noteikumus, ko tās pieņēmušas jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

25. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā 20. dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

26. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

▼B

Pielikumu saraksts

I pielikums	—	Direktīvas piemērošana
II pielikums	—	Dati un informācija, kas obligāti jāiekļauj 9. pantā minētajā drošības pārskatā
III pielikums	—	7. pantā minētie principi un 9. pantā minētā informācija attiecībā uz uzņēmuma vadības sistēmu un organizāciju saistībā ar smagu nelaimes gadījumu novēršanu
IV pielikums	—	Dati un informācija, kas jāiekļauj 11. pantā minētajos operatīvās rīcības plānos
V pielikums	—	Informācija, kas jāsniedz sabiedrībai saskaņā ar 13. panta 1. punktu
VI pielikums	—	Kritēriji, saskaņā ar kuriem par nelaimes gadījumiem ziņo Komisijai, kā tas paredzēts 15. panta 1. punktā

▼B

I PIELIKUMS

DIREKTĪVAS PIEMĒROŠANA

IEVADS

1. Šis pielikums attiecas uz bīstamu vielu klātbūtni jebkurā uzņēmumā šīs direktīvas 3. panta nozīmē un nosaka šīs direktīvas attiecīgo pantu piemērošanu.

2. Maisījumus un preparātus pielīdzina tīrām vielām ar nosacījumu, ka tajos nav pārsniegtas koncentrācijas, kas atbilstīgi to īpašībām noteiktas attiecīgās šā pielikuma 2. daļas 1. piezīmē uzskaitītajās direktīvās vai vēlākos pielāgojumos tehnikas attīstībai, ja vien nav īpaši norādīts sastāvs procentos vai dots cits raksturojums.

3. Turpmāk uzskaitītie kritiskie daudzumi attiecas uz katru uzņēmumu.

4. Daudzumi, kas jāņem vērā, piemērojot attiecīgos pantus, ir maksimālie daudzumi, kas ir klāt vai varētu būt klāt jebkurā brīdī. Bīstamas vielas, kuru daudzums uzņēmumā ir 2 % no attiecīgā kritiskā daudzuma vai mazāks, neņem vērā, aprēķinot kopējo klātesošo vielu daudzumu, ja vien bīstamo vielu novietojums uzņēmumā nevar izraisīt smagu nelaimes gadījumu citviet uzņēmumā.

5. Vajadzības gadījumā piemēro šā pielikuma 2. daļas 4. piezīmē minētos noteikumus, ar kuriem reglamentē atsevišķu vai kategorijās iekļautu bīstamu vielu daudzumu palielināšanos.

▼M2

6. Šajā direktīvā gāze ir jebkura viela, kuras absolūtais tvaika spiediens 20 °C temperatūrā ir 101,3 kPa vai lielāks par to.

7. Šajā direktīvā šķidrums ir jebkura viela, kas neatbilst gāzes definīcijai un 20 °C temperatūrā un 101,3 kPa standartspiedienā atrodas cietajā agregātstāvoklī.

▼B

1. DAĻA

Konkrētas vielas

Ja kāda 1. daļā minēta viela vai vielu grupa ietilpst arī kādā 2. daļā minētā kategorijā, tad izmanto 1. daļā uzskaitītos kritiskos daudzumus.

1. aile	2. aile	3. aile
Bīstamās vielas	Kritiskais daudzums (tonnās), lai piemērotu	
	6. un 7. pantu	9. pantu
▼M2		
Amonija nitrāts (sk. 1. piezīmi)	5 000	10 000
Amonija nitrāts (sk. 2. piezīmi)	1 250	5 000
Amonija nitrāts (sk. 3. piezīmi)	350	2 500
Amonija nitrāts (sk. 4. piezīmi)	10	50
Kālija nitrāts (sk. 5. piezīmi)	5 000	10 000
Kālija nitrāts (sk. 6. piezīmi)	1 250	5 000
▼B		
Arsēna pentoksīds, arsēna (V) skābe un/vai tās sāļi	1	2

▼B

1. aile	2. aile	3. aile
Bīstamās vielas	Kritiskais daudzums (tonnās), lai piemērotu	
	6. un 7. pantu	9. pantu
Arsēna trioksīds, arsēna (III) skābe un/vai tās sāļi		0,1
Broms	20	100
Hlors	10	25
Niķeļa savienojumi ieelpojama pulvera veidā (niķeļa oksīds, niķeļa dioksīds, niķeļa sulfīds, trīsvērtīgā niķeļa sulfīds, niķeļa trioksīds)		1
Etilenimīns	10	20
Fluors	10	20
Formaldehīds (koncentrācija ≥ 90 %)	5	50
Ūdeņradis	5	50
Hlorūdeņradis (sašķidrināta gāze)	25	250
Alkilsvins	5	50
Sašķidrinātas īpaši viegli uzliesmojošas gāzes (tostarp sašķidrināta naftas gāze) un dabasgāze	50	200
Acetilēns	5	50
Etilēna oksīds	5	50
Propilēna oksīds	5	50
Metanols	500	5 000
4,4-metilēn-bis(2-hloranilīns) un/vai tā sāļi pulvera veidā		0,01
Metilizocianāts		0,15
Skābeklis	200	2 000
Toluoldiizocianāts	10	100
Dihlorkarbonils (fosgēns)	0,3	0,75
Arsēna ūdeņradis (arsīns)	0,2	1
Fosfora ūdeņradis (fosfīns)	0,2	1
Sēra dihlorīds	1	1
Sēra trioksīds	15	75
Polihlordibenzofurāni un polihlordibenzodioksīni (tostarp, TCDD), ko aprēķina kā TCDD ekvivalentu		0,001

▼M2

Tālāk norādītie KANCEROGĒNI, kuru koncentrācija pārsniedz 5 svara %: 4-aminobifenils un/vai tā sāļi, benztrihlorīds, benzidīns un/vai tā sāļi, *bis*(hlormetil)ēteris, hlor-*o*-metilmetilēteris, 1,2-dibrometāns, dietilsulfāts, dimetilsulfāts, dimetilkarbamilhlorīds, 1,2-dibrom-3-hlorpropāns, 1,2-dimetilhidrazīns, dimetilnitrozamīns, heksametilfosforskābes triamīds, hidrazīns, 2-naftilamīns un/vai tā sāļi, 4-nitrodifenils un 1,3-propānsultons	0,5	2

▼B

1. aile	2. aile	3. aile
Bīstamās vielas	Kritiskais daudzums (tonnās), lai piemērotu	
	6. un 7. pantu	9. pantu
▼M2		
Naftas produkti:		
a) benzīns un nafta		
b) petroleja (ieskaitot reaktīvo dzinēju degvielu)		
c) gāzeļļas (ieskaitot dīzeļdegvielu, šķidro kurināmo mājokļiem un gāzeļļas sajaukšanas strūklas)		
►M4 d) mazuts ◄	2 500	25 000

▼B

PIEZĪMES

▼M2

1. Amonija nitrāts (5 000/10 000): minerālmēsli, kas spēj pašsadalīties

   Tas attiecas uz kombinētiem amonija nitrāta minerālmēsliem (kombinētie minerālmēsli, kas satur amonija nitrātu kopā ar fosfātu un/vai potašu), kuros amonija nitrāta nodrošinātais slāpekļa saturs:

   — svārstās starp 15,75 ([1]) un 24,5 ([2]) svara %, bet kopējais degošo/organisko materiālu saturs nepārsniedz 0,4 %, vai kas atbilst Direktīvas 80/876/EEK II pielikumā noteiktajām prasībām,

   — nepārsniedz 15,75 svara % ([3]) un degošu materiālu saturs nav ierobežots,

   un kas spēj pašsadalīties saskaņā ar ANO "Notecējumu pārbaudi"; (sk. Apvienoto Nāciju Organizācijas ieteikumus par bīstamu kravu pārvadāšanu "Pārbaužu un kritēriju rokasgrāmatas"; III daļas 38.2. sadaļā).

2. Amonija nitrāts (1 250/5 000): minerālmēslu formula

   Tas attiecas uz minerālmēsliem, kas satur tikai amonija nitrātu, un kombinētiem amonija nitrāta minerālmēsliem, kuros amonija nitrāta nodrošinātais slāpekļa saturs:

   — pārsniedz 24,5 svara %, izņemot amonija nitrāta maisījumus ar dolomītu, kaļķakmeni un/vai kalcija karbonātu, ar tīrības pakāpi vismaz 90 %,

   — pārsniedz 15,75 svara %, ja tas ir amonija nitrāta un amonija sulfāta maisījums,

   — pārsniedz 28 svara % ([4]), ja tas ir amonija nitrāta maisījums ar dolomītu, kaļķakmeni un/vai kalcija karbonātu, ar tīrības pakāpi vismaz 90 %,

   un atbilst Direktīvas 80/876/EEK II pielikumā noteiktajām prasībām.

([1]) Amonija nitrāta nodrošinātais slāpekļa saturs 15,75 svara % atbilst 45 % amonija nitrātam.
([2]) Amonija nitrāta nodrošinātais slāpekļa saturs 24,5 svara % atbilst 70 % amonija nitrātam.
([3]) Amonija nitrāta nodrošinātais slāpekļa saturs 15,75 svara % atbilst 45 % amonija nitrātam.
([4]) Amonija nitrāta nodrošinātais slāpekļa saturs 28 svara % atbilst 80 % amonija nitrātam.

▼M2

3. Amonija nitrāts (350/2 500): tehniskais

Tas attiecas uz:

— amonija nitrātu un amonija nitrāta preparātiem, kuros amonija nitrāta nodrošinātais skābekļa saturs:

— svārstās no 24,5 līdz 28 svara % un kas satur ne vairāk kā 0,4 % degošu vielu,

— pārsniedz 28 svara % un kas satur ne vairāk kā 0,2 % degošu vielu,

— amonija nitrāta šķīdumiem ūdenī, kuros amonija nitrāta koncentrācija pārsniedz 80 svara %.

4. Amonija nitrāts (10/50): specifikācijai neatbilstīgi *off-specs* ražojumi un minerālmēsli, kas nav izturējuši detonācijas pārbaudi.

Tas attiecas uz:

— ražošanas gaitā izbrāķētiem ražojumiem, kā arī uz amonija nitrātu un amonija nitrāta preparātiem, vienkāršiem amonija nitrāta minerālmēsliem un kombinētiem amonija nitrāta minerālmēsliem, kas minēti 2. un 3. piezīmē un ko tiešais lietotājs sūta vai ir nosūtījis atpakaļ ražotājam pagaidu uzglabāšanai vai uz pārstrādes rūpnīcu otrreizējai pārstrādei, utilizācijai vai apstrādei, lai to izmantošana būtu droša, jo tie vairs neatbilst 2. un 3 piezīmē norādītajai specifikācijai,

— 1. piezīmes pirmajā ievilkumā un 2. piezīmē minētajiem minerālmēsliem, kas neatbilst Direktīvas 80/876/EEK II pielikumā noteiktajām prasībām.

5. Kālija nitrāts (5 000/10 000): kombinētie kālija nitrāta minerālmēsli, kas satur kālija nitrāta mikrogranulas vai granulas.

6. Kālija nitrāts (1 250/5 000): kombinētie kālija nitrāta minerālmēsli, kas satur kristālisko kālija nitrātu.

▼B

►M2 7. ◄ Polihlordibenzofurāni un polihlordibenzodioksīni

Polihlordibenzofurānu un polihlordibenzodioksīnu daudzumus aprēķina, izmantojot šādus koeficientus:

Starptautiskie toksiskās ekvivalences koeficienti (*International Toxic Equivalent Factors — ITEF*) radniecīgām vielām (NATO/CCMS)

2,3,7,8-TCDD	1	2,3,7,8-TCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeDD	0,5	2,3,4,7,8-PeCDF	0,5
		1,2,3,7,8-PeCDF	0,05
1,2,3,4,7,8-HxCDD 1,2,3,6,7,8-HxCDD 1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1	1,2,3,4,7,8-HxCDF 1,2,3,7,8,9-HxCDF 1,2,3,6,7,8-HxCDF 2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01		
OCDD	0,001	1,2,3,4,7,8,9-HpCDF 1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01
		OCDF	0,001

(T = tetra, P = penta, Hx = heksa, HP = hepta, O = okta)

▼B

2. DAĻA

1. daļā atsevišķi neizdalītu vielu un preparātu kategorijas

1. aile		2. aile	3. aile
Bīstamo vielu kategorijas		Kritiskais daudzums (tonnās) bīstamām vielām saskaņā ar 3. panta 4. punktu, lai piemērotu	
		6. un 7. pantu	9. pantu
1.	ĻOTI TOKSISKS	5	20
2.	TOKSISKS	50	200
3.	OKSIDĒJOŠS	50	200
▼M2			
4.	SPRĀDZIENBĪSTAMS (sk. 2. piezīmi) ja viela, preparāts vai izstrādājums atbilst *UN/ADR* 1.4. apakšklasei	50	200
5.	SPRĀDZIENBĪSTAMS (sk. 2. piezīmi) ja viela, preparāts vai izstrādājums atbilst *UN/ADR* 1.1., 1.2., 1.3., 1.5. vai 1.6 apakšklasei un R2 vai R3 brīdinājumam par risku	10	50
▼B			
6.	UGUNSNEDROŠS (ja viela vai preparāts atbilst 3. piezīmes a) punkta definīcijai)	5 000	50 000
7.a	VIEGLI UZLIESMOJOŠS (ja viela vai preparāts atbilst 3. piezīmes b) punkta 1) apakšpunkta definīcijai)	50	200
7.b	VIEGLI UZLIESMOJOŠS (ja viela vai preparāts atbilst 3. piezīmes b) punkta 2) apakšpunkta definīcijai)	5 000	50 000
8.	ĪPAŠI VIEGLI UZLIESMOJOŠS (ja viela vai preparāts atbilst 3. Piezīmes c) punkta definīcijai)	10	50
▼M2			
9.	BĪSTAMS VIDEI, brīdinājumi par risku:		
	i) R50: "Ļoti toksisks ūdens organismiem" (ieskaitot R50/53)	100	200
	ii) R51/53: "Toksisks ūdens organismiem; var radīt ilglaicīgu negatīvu ietekmi ūdens vidē"	200	500
▼B			
10.	JEBKURA KATEGORIJA, kas nav minēta iepriekš, kopā ar šādiem brīdinājumiem par risku:		
	i) R14: "Ļoti strauji reaģē ar ūdeni" (tostarp R14/15)	100	500
	ii) R29: "saskarsmē ar ūdeni izdala toksisku gāzi"	50	200

▼B

PIEZĪMES

▼M2

1. Vielas un preparātus klasificē saskaņā ar šādām direktīvām un to jaunākajiem pielāgojumiem tehnikas attīstībai:

Padomes 1967. gada 27. jūnija Direktīvu 67/548/EEK par normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz bīstamu vielu klasifikāciju, iepakojumu un marķēšanu ([1]),

Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 31. maija Direktīvu 1999/45/EK par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz bīstamu preparātu klasifikāciju, iepakojumu un marķēšanu [2].

Vielām un preparātiem, kas saskaņā ar iepriekš minētajām direktīvām nav klasificējami kā bīstami (piemēram, atkritumi), bet kas tomēr atrodas vai var atrasties uzņēmumā un kuriem konkrētā uzņēmuma apstākļos piemīt vai var piemist tādas pašas spējas izraisīt smagu nelaimes gadījumu, piemēro pagaidu klasifikāciju saskaņā ar attiecīgās direktīvas atbilstīgo pantu.

Kas attiecas uz vielām un preparātiem, kurus, ņemot vērā to īpašības, var iedalīt vairākās kategorijās saskaņā ar šo direktīvu, tiem piemēro mazāko kritisko daudzumu. Ja piemēro 4. piezīmē norādīto formulu, tomēr katrreiz jāizmanto kritiskais daudzums, kas atbilst attiecīgajai klasifikācijai.

Šīs direktīvas vajadzībām Komisija izveido un pastāvīgi atjaunina to vielu sarakstu, kuras iekļautas iepriekš minētajās kategorijās pēc lēmuma pieņemšanas, kas saskaņots atbilstīgi Direktīvai 67/548/EEK.

2. Ar vārdu "sprādzienbīstams" apzīmē:

— vielu vai preparātu, ja pastāv sprādziena risks pēc trieciena, berzes un saskarē ar uguni vai citu aizdegšanās avotu (brīdinājums par risku R2),

— vielu vai preparātu, ja pastāv īpaši liels sprādziena risks pēc trieciena, berzes un saskarē ar uguni vai citu aizdegšanās avotu (brīdinājums par risku R3), vai

— vielu, preparātu vai izstrādājumu, kas atbilst 1. klasei saskaņā ar 1957. gada 30. septembrī noslēgto Eiropas Līgumu par starptautiskiem bīstamo kravu autopārvadājumiem (*UN/ADR*), ar grozījumiem, kas transponēts ar Padomes 1994. gada 21. novembra Direktīvu 94/55/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz bīstamo kravu autopārvadājumiem ([2]).

Šajā definīcijā ietilpst pirotehniskie līdzekļi, kas ir definēti šīs direktīvas vajadzībām kā vielas (vai vielu maisījumi), kuras pašuzturošas eksotermiskas ķīmiskās reakcijas gaitā spēj izdalīt siltumu, gaismu, skaņu, gāzi vai dūmus, vai tām vienlaikus piemīt vairākas šādas īpašības. Ja vielai vai preparātam var piemērot gan *UN/ADR* klasifikāciju, gan brīdinājumus par risku R2 vai R3, *UN/ADR* klasifikācijai ir lielāks spēks nekā brīdinājumiem par risku.

Vielas un izstrādājumus, kas atbilst 1. klasei, iedala kādā no apakšklasēm (1.1. līdz 1.6.) saskaņā ar *UN/ADR* klasifikācijas shēmu. Šīs apakšklases ir šādas:

([1]) OV L 196, 16.8.1967., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 807/2003 (OV L 122, 16.5.2003., 36. lpp.).

([2]) OV L 319, 12.12.1994., 7. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 2003/28/EK (OV L 90, 8.4.2003., 45. lpp.).

▼M2

1.1.: apakšklase: “Vielas un izstrādājumi, kas spēj izraisīt masveidīgu sprādzienu (masveidīgs sprādziens ir sprādziens, kas praktiski uzreiz aptver gandrīz visu vielas daudzumu).”

1.2.: apakšklase: “Vielas un izstrādājumi, kas ir bīstami šķembu dēļ, bet nespēj izraisīt masveidīgu sprādzienu.”

1.3.: “apakšklase: “Vielas un izstrādājumi, kas rada ugunsgrēka briesmas, arī nelielas eksplozijas briesmas, ir bīstami šķembu vai abu šo iemeslu dēļ, bet nespēj izraisīt masveidīgu sprādzienu:”

a) kuriem sadegot rodas ievērojams starojuma siltums vai

b) kuri sadeg cits pēc cita un spēj izraisīt nelielu eksploziju, ir bīstami šķembu dēļ vai kuriem piemīt abas šīs īpašības.”

1.4.: apakšklase: “Vielas un izstrādājumi, kas rada tikai nelielu apdraudējumu, aizdegoties vai sākot gruzdēt pārvadājuma laikā. Šīs parādības parasti skar vienu iepakojumu, un nenotiek sadalīšanās lielos gabalos ar lielu darbības rādiusu. Ārējas liesmas praktiski nevar izraisīt tūlītēju sprādzienu, kas aptvertu faktiski visu iepakojuma saturu.”

1.5.: apakšklase: “Ļoti inertas vielas, kas spēj izraisīt masveidīgu sprādzienu, bet kuras ir tik inertas, ka pastāv pavisam niecīga varbūtība, ka normālos pārvadāšanas apstākļos tās aizdegsies un degšana izraisīs detonāciju. Šīs vielas vismaz nedrīkst izraisīt sprādzienu pārbaudē ar ārējām liesmām.”

1.6.: apakšklase: “Sevišķi inerti izstrādājumi, kas nespēj izraisīt masveidīgu sprādzienu. Šie izstrādājumi satur tikai sevišķi inertas detonējošas vielas, un varbūtība, ka tie var nejauši aizdegties vai turpināt degt, ir visai niecīga. Sprādziena risks pastāv tikai attiecībā uz vienu priekšmetu.”

Šajā definīcijā ietilpst arī sprāgstvielas vai pirotehniskās vielas un preparāti, ko satur šie izstrādājumi. Ja ir zināms pirotehnisko vielu un preparātu daudzums izstrādājumos, kas satur sprāgstvielas vai pirotehniskas vielas un preparātus, šis daudzums ir jāņem vērā, piemērojot šo direktīvu. Ja šis daudzums nav zināms, piemērojot šo direktīvu, uzskata, ka viss izstrādājums ir sprādzienbīstams.

▼B

3. “Ugunsnedrošs”, “viegli uzliesmojošs” un “īpaši viegli uzliesmojošs” 6., 7. un 8. kategorijā nozīmē:

a) ugunsnedrošus šķidrumus:

vielas un preparātus, kuru uzliesmošanas temperatūra ir 21 °C vai lielāka un 55 °C vai mazāka (brīdinājums par risku R 10) un kas veicina degšanu;

b) viegli uzliesmojošus šķidrumus:

1. — vielas un preparātus, kas var sakarst un visbeidzot aizdegties saskarsmē ar gaisu apkārtējā temperatūrā bez jebkādas papildu enerģijas (brīdinājums par risku R 17),

▼M2

— vielas un preparāti, kuru uzliesmošanas temperatūra ir zemāka par 55 °C un kuri saglabā šķidro agregātstāvokli zem spiediena, gadījumos, kad īpaši pārstrādes apstākļi, piemēram, augsts spiediens vai augsta temperatūra, var radīt smagu nelaimes gadījumu briesmas;

▼B

2. Vielas un preparāti, kuru uzliesmošanas temperatūra ir zemāka par 21 °C un kuri nav īpaši viegli uzliesmojoši (brīdinājums par risku R 11, otrais ievilkums);

▼B

c) īpaši viegli uzliesmojošas gāzes un šķidrumus:

1. Šķidras vielas un preparātus, kuru uzliesmošanas temperatūra ir zemāka par 0 °C, bet viršanas temperatūra (vai gadījumos, kad viršana iespējama plašākā temperatūras diapazonā — sākotnējais viršanas punkts), ja spiediens ir normāls, ir 35 °C vai zemāka (brīdinājums par risku R 12, pirmais ievilkums), un

▼M2

2. "Gāzes, kas uzliesmo apkārtējā temperatūrā un spiedienā, nonākot saskarē ar gaisu (brīdinājuma par risku R12 otrais ievilkums), un ir gāzveida vai virskritiskā stāvoklī, vai"

3. Uzliesmojošas un viegli uzliesmojošas šķidras vielas un preparāti, kas atrodas temperatūrā, kura ir augstāka par to viršanas temperatūru.

4. Ja uzņēmumā neatrodas atsevišķas vielas vai preparāti tādā daudzumā, kas atbilst vai pārsniedz kritisko daudzumu, izmanto tālāk norādīto formulu, lai noteiktu, vai uz šo uzņēmumu attiecas šīs direktīvas prasības.

Šo direktīvu piemēro, ja summa, ko iegūst pēc formulas

$q_1/Q_{U1} + q_2/Q_{U21} + q_3/Q_{U3} + q_4/Q_{U4} + q_5/Q_{U5} +\ldots$, ir vienāda ar 1 vai lielāka par to,

kur q_x = bīstamas vielas x (vai vienas kategorijas bīstamo vielu) daudzums, kas norādīts šā pielikuma 1. un 2. daļā,

un Q_{UX} = attiecīgais vielas vai vielu kategorijas x kritiskais daudzums, kas norādīts 1. vai 2. daļas 3. slejā.

Šo direktīvu, izņemot 9., 11. un 13. pantu, piemēro, ja summa, ko iegūst pēc formulas

$q_1/Q_{L1} + q_2/Q_{L2} + q_3/Q_{L3} + q_4/Q_{L4} + q_5/Q_{L5} +\ldots$, ir vienāda ar 1 vai lielāka par to,

kur q_X = bīstamas vielas x (vai vienas kategorijas bīstamo vielu) daudzums, kas norādīts šā pielikuma 1. un 2. daļā,

un Q_{LX} = attiecīgais vielas vai vielu kategorijas x kritiskais daudzums, kas norādīts 1. vai 2. daļas 2. slejā.

Šo formulu izmanto, novērtējot vispārējo apdraudējumu, kas saistīts ar toksicitāti, uzliesmojamību un ekotoksicitāti. Tādējādi tā ir jāizmanto trīs reizes:

a) lai sasummētu 1. daļā minētās vielas un preparātus, kas saskaņā ar klasifikāciju ir toksiski vai ļoti toksiski, kā arī 1. un 2. kategorijas vielas un preparātus;

b) lai sasummētu 1. daļā minētās vielas un preparātus, kas saskaņā ar klasifikāciju ir oksidējoši, sprādzienbīstami, uzliesmojoši, viegli uzliesmojoši vai īpaši viegli uzliesmojoši, kā arī 3., 4., 5., 6., 7.a, 7.b un 8. kategorijas vielas un preparātus;

c) lai sasummētu kopā 1. daļā minētās vielas un preparātus, kas saskaņā ar klasifikāciju ir bīstami videi (R50 (ieskaitot R50/53) vai R51/53), kā arī 9.i) un 9.ii) kategorijas vielas un preparātus.

Šīs direktīvas attiecīgos noteikumus piemēro tad, ja kāda no summām, kas aprēķināta a), b) vai c) gadījumā, ir vienāda ar 1 vai lielāka par to.

▼B

Minēto formulu piemēro šādos gadījumos:

a) lai vielas un preparātus, kuri 1. daļā minēti daudzumos, kas ir mazāki nekā konkrētās klātesošās vielas vai preparāta atsevišķais kritiskais daudzums, saskaitītu ar tās pašas kategorijas vielām no 2. daļas, kā arī, lai saskaitītu vielas un preparātus, kas 2. daļā klasificēti vienā un tajā pašā kategorijā;

b) lai saskaitītu 1., 2. un 9. kategorijas vielas, kas atrodas uzņēmumā;

c) lai saskaitītu 3., 4., 5., 6., 7.a, 7.b un 8. kategorijas vielas, kas atrodas uzņēmumā.

▼B

II PIELIKUMS

DATI UN INFORMĀCIJA, KAS OBLIGĀTI JĀIEKĻAUJ 9. PANTĀ MINĒTAJĀ DROŠĪBAS PĀRSKATĀ

I. **Informācija par uzņēmuma vadības sistēmu un organizāciju saistībā ar smagu nelaimes gadījumu novēršanu**

Šajā informācija iekļauj III pielikumā uzskaitītās ziņas.

II. **Uzņēmuma vides raksturojums**

A. Teritorijas un tās vides apraksts, tostarp ģeogrāfiskais izvietojums, meteoroloģiskie, ģeoloģiskie un hidrogrāfiskie apstākļi, kā arī vajadzības gadījumā — vēsture;

B. To uzņēmuma objektu un darbību uzskaitījums, kas varētu radīt smagu nelaimes gadījumu briesmas;

C. To zonu apraksts, kurās varētu izraisīties smagi nelaimes gadījumi.

III. **Objekta apraksts**

A. Apraksts, kas aptver galvenās darbības un ražotos izstrādājumus tajās uzņēmuma daļās, kuras ir svarīgas sakarā ar drošību, smagu nelaimes gadījumu briesmu avotiem un apstākļiem, kādos smagi nelaimes gadījumi varētu notikt, kā arī ierosināto aizsargpasākumu apraksts;

B. Procesu apraksts, jo īpaši ekspluatācijas metožu apraksts;

C. Bīstamo vielu apraksts:

1. Bīstamo vielu uzskaitījums, tostarp:

— bīstamo vielu identifikācija: ķīmiskais nosaukums, *CAS* numurs, nosaukums saskaņā ar *IUPAC* nomenklatūru,

— klātesošo vai iespējami klātesošo bīstamo vielu maksimālais daudzums;

2. Gan tūlītējo, gan vēlāko briesmu fiziskās, ķīmiskās un toksikoloģiskās īpatnības un indikācijas cilvēkiem un videi;

3. Fizikālās un ķīmiskās īpašības parastos ekspluatācijas apstākļos vai paredzamos nelaimes gadījuma apstākļos.

IV. **Nelaimes gadījuma risku apzināšana un analīze, un preventīvas metodes**

A. Sīks apraksts par smaga nelaimes gadījuma iespējamo norisi un tā varbūtību, vai arī par apstākļiem, kādos nelaimes gadījums varētu notikt, tostarp to notikumu uzskaitījums, kuri varētu kļūt par iemeslu katram no minētajiem norišu variantiem, aprakstot gan iekšējos (pašā objektā), gan ārējos (ārpus objekta) iemeslus;

▼M2

B. Apzinātu smagu nelaimes gadījumu seku un smaguma novērtējums, izmantojot kartes, attēlus vai, atkarībā no gadījuma, attiecīgus aprakstus, norādot teritorijas, kuras var skart šādi nelaimes gadījumi uzņēmumā, saskaņā ar 13. panta 4. punktu un 20. pantu;

▼B

C. To tehnisko parametru un iekārtu apraksts, ko izmanto objektu drošības nodrošināšanai.

▼B

V. **Aizsardzības un glābšanas pasākumi nelaimes gadījuma seku mazināšanai**

A. To iekārtu apraksts, kas ražotnē uzstādītas smagu nelaimes gadījumu seku mazināšanai;

B. Trauksmes un glābšanas darbu organizēšana;

C. Mobilizējamo iekšējo un ārējo resursu apraksts;

D. A, B un C punktā minētās informācijas kopsavilkums, kas vajadzīgs iekšējā operatīvās rīcības plāna izstrādāšanai saskaņā ar 11. pantu.

▼B

III PIELIKUMS

7. PANTĀ MINĒTIE PRINCIPI UN 9. PANTĀ MINĒTĀ INFORMĀCIJA ATTIECĪBĀ UZ UZŅĒMUMA VADĪBAS SISTĒMU UN ORGANIZĀCIJU SAISTĪBĀ AR SMAGU NELAIMES GADĪJUMU NOVĒRŠANU

Lai īstenotu vadītāja smagu nelaimes gadījumu novēršanas politiku un drošības vadības sistēmu, ņem vērā turpmāk minētos nosacījumus. Prasības, kuras paredz 7. pantā minētajā dokumentā, ir proporcionāli samērīgas ar konkrētā uzņēmuma radītām smagu nelaimes gadījumu briesmām:

a) smagu nelaimes gadījumu novēršanas politiku izstrādā rakstiski, un tajā apraksta vadītāja vispārīgos mērķus un darbības principus saistībā ar smagu nelaimes gadījumu briesmu pārzināšanu;

b) drošības vadības sistēmā min to vispārējās vadības sistēmas daļu, kas saistīta ar organizācijas struktūru, pienākumiem, praksi, procedūrām, procesiem un resursiem, kas vajadzīgi smagu nelaimes gadījumu novēršanas politikas izstrādei un īstenošanai;

c) drošības vadības sistēmā izskata šādus jautājumus:

▼M2

i) organizācija un personāls – visu līmeņu darbinieku uzdevumi un pienākumi, novēršot nopietnu avāriju briesmas. Šiem darbiniekiem nepieciešamā apmācība un apzināto vajadzību nodrošināšana. Uzņēmuma darbinieku un saskaņā ar apakšlīgumu strādājošo darbinieku iesaistīšana;

▼B

ii) smagu briesmu apzināšana un izvērtēšana — procedūru pieņemšana un īstenošana, lai sistemātiski apzinātu smagas briesmas, kas rodas parastos vai neparastos ekspluatācijas apstākļos, kā arī tādu briesmu iespējamības un smaguma pakāpes izvērtēšana;

iii) ekspluatācijas kontrole — procedūru un norādījumu pieņemšana un īstenošana drošas ekspluatācijas nodrošināšanai, tostarp attiecībā uz to, kā tiek uzturēti objekti, procesi un iekārtas un īstenoti īslaicīgi ekspluatācijas pārtraukumi;

iv) izmaiņu vadība — procedūru pieņemšana un īstenošana, lai plānotu jau pastāvošo objektu, procesu vai glabātavu pārveidi vai jaunu objektu, procesu vai glabātavu projektēšanu;

▼M2

v) gatavošanās avārijas situācijām – nosaka un ievieš kārtību, kas jāievēro, lai apzinātu paredzamus nelaimes gadījumus, veicot sistemātisku analīzi, izstrādātu, pārbaudītu un pārskatītu operatīvās rīcības plānus avārijas situācijas gadījumiem un nodrošinātu īpašu attiecīgā personāla apmācību. Šo apmācību nodrošina visiem uzņēmuma darbiniekiem, tostarp arī tiem, kas tajā strādā saskaņā ar apakšlīgumu;

▼B

vi) stāvokļa uzraudzīšana — procedūru pieņemšana un īstenošana, lai nepārtraukti vērtētu atbilstību mērķiem, kas paredzēti vadītāja ieviestajā smagu nelaimes gadījumu novēršanas politikā un drošības vadības sistēmā, kā arī lai noteiktu izmeklēšanas un korektīvas rīcības līdzekļus gadījumos, kad šie mērķi nav ievēroti. Šīs procedūras attiecas arī uz sistēmu, saskaņā ar kuru vadītājs ziņo par smagiem nelaimes gadījumiem vai gandrīz notikušiem nelaimes gadījumiem, jo īpaši tām, kuru laikā nav izdevies sekmīgi veikt aizsargpasākumus, kā arī par tādu nelaimes gadījumu izmeklēšanu un turpmākiem, uz gūto pieredzi balstītiem pasākumiem;

▼B

vii) revīzija un pārskatīšana — procedūru pieņemšana un īstenošana, lai periodiski un sistemātiski vērtētu smagu nelaimes gadījumu novēršanas politiku un drošības vadības sistēmas efektivitāti un piemērotību; smagu nelaimes gadījumu novēršanas politikas un drošības vadības sistēmas stāvokļa dokumentēta pārskatīšana un atjaunošana, ko veic augstākā vadība.

▼B

IV PIELIKUMS

DATI UN INFORMĀCIJA, KAS IEKĻAUJAMA 11. PANTĀ MINĒTAJOS OPERATĪVĀS RĪCĪBAS PLĀNOS

1. **Iekšējie operatīvās rīcības plāni**

   a) To personu vārdi un amati, kuras ir pilnvarotas sākt operatīvu rīcību, kā arī tās personas vārds un amats, kura koordinē un atbild par avārijas seku mazināšanu uzņēmumā.

   b) Tās personas vārds un amats, kurai uzdots uzturēt sakarus ar iestādi, kas atbild par ārējo operatīvās rīcības plānu.

   c) Attiecībā uz paredzamiem apstākļiem vai notikumiem, kas varētu izraisīt smagu nelaimes gadījumu, apraksts par darbībām, kuras veicamas, lai pārzinātu tādus apstākļus vai notikumus un mazinātu to sekas, tostarp apraksts par drošības iekārtām un pieejamiem resursiem.

   d) Kārtība, kādā mazināt risku uzņēmumā strādājošiem, tostarp tas, kā tiek izziņotas trauksmes, un tas, kā cilvēkiem būtu jārīkojas trauksmes gadījumā.

   e) Kārtība, kādā par starpgadījumu tūlīt brīdināt iestādi, kas atbild par ārējā operatīvās rīcības plāna piemērošanas uzsākšanu, kā arī informācija, kas būtu jāiekļauj sākotnējā brīdinājumā, un kārtība, kādā sniegt sīkāku informāciju, tiklīdz tā ir pieejama.

   f) Kārtība, kādā personālam tiek nodrošinātas mācības par pienākumiem ārkārtējās situācijās un — vajadzības gadījumā — kādā tādas mācības tiek koordinētas ar avārijas dienestiem ārpus uzņēmuma.

   g) Kārtība, kādā sniedzama palīdzība seku mazināšanas darbībām ārpus uzņēmuma.

2. **Ārējie operatīvās rīcības plāni**

   a) To personu vārdi un amati, kuras ir pilnvarotas sākt operatīvu rīcību, kā arī to personu vārdi un amati, kuras ir pilnvarotas vadīt un koordinēt operatīvos rīcību ārpus uzņēmuma.

   b) Kārtība, kādā laikus tiek saņemti brīdinājumi par starpgadījumiem, kā arī trauksmes izziņošanas un izsaukumu procedūras.

   c) Kārtība, kādā tiek koordinēti ārējā operatīvās rīcības plāna piemērošanai vajadzīgie resursi.

   d) Kārtība, kādā sniedzama palīdzība seku mazināšanas darbībām uzņēmumā.

   e) Kārtība, kādā veicamas seku mazināšanas darbības ārpus uzņēmuma.

   f) Kārtība, kādā sabiedrībai sniedzama īpašā informācija attiecībā uz nelaimes gadījumu un atbilstošu rīcību nelaimes gadījuma gadījumā.

   g) Kārtība, kādā sniedzama informācija citu dalībvalstu avārijas dienestiem gadījumā, ja notiek smags nelaimes gadījums ar iespējamām pārrobežu sekām.

▼B

V PIELIKUMS

INFORMĀCIJA, KAS JĀSNIEDZ SABIEDRĪBAI SASKAŅĀ AR 13. PANTA 1. PUNKTU

1. Vadītāja vārds/nosaukums un uzņēmuma adrese.

2. Tās personas amats, kurai uzdots sniegt informāciju.

3. Apliecinājums tam, ka uzņēmumam piemēro normatīvos un/vai administratīvos aktus, ar kuriem tiek īstenota šī direktīva, un ka kompetentai iestādei ir iesniegts 6. panta 3. punktā minētais ziņojums vai 9. panta 1. punktā minētais drošības ziņojums.

4. Vienkāršs skaidrojums par uzņēmumā veiktām darbībām.

5. Parastie nosaukumi vai — attiecībā uz I pielikuma 2. daļā uzskaitītām bīstamām vielām — kopējie kategoriju nosaukumi vai vispārējā bīstamības klasifikācija vielām un preparātiem, kurus izmanto uzņēmumā un kuri varētu izraisīt bīstamu nelaimes gadījumu, norādot galvenās bīstamās īpašības.

6. Vispārīga informācija par smagu nelaimes gadījumu briesmu īpatnībām, tostarp par to potenciālo ietekmi uz iedzīvotājiem un vidi.

7. Adekvāta informācija par to, kā smaga nelaimes gadījuma gadījumā tiks brīdināti un informēti apdraudētie iedzīvotāji.

8. Adekvāta informācija par pasākumiem, kas apdraudētajiem iedzīvotājiem jāveic smaga nelaimes gadījuma gadījumā.

9. Apliecinājums tam, ka no vadītāja tiek prasīta adekvātas kārtības nodrošināšana uzņēmumā, jo īpaši, sakari ar avārijas dienestiem, lai spētu rīkoties nelaimes gadījuma gadījumā un mazināt nelaimes gadījuma sekas.

10. Atsauce uz ārējo operatīvās rīcības plānu, kas izstrādāts nolūkā mazināt nelaimes gadījuma sekas ārpus uzņēmuma. Atsaucei pievienojams aicinājums nelaimes gadījuma gadījumā ievērot norādījumus vai lūgumus, ko izteikuši avārijas dienesti.

11. Norādījumi par to, kur var saņemt papildu informāciju, ievērojot valsts tiesību aktos noteiktās konfidencialitātes prasības.

▼B

VI PIELIKUMS

KRITĒRIJI, SASKAŅĀ AR KURIEM PAR NELAIMES GADĪJUMIEM ZIŅO KOMISIJAI, KĀ TAS PAREDZĒTS 15. PANTA 1. PUNKTĀ

I. Komisijai jāziņo par nelaimes gadījumiem, uz kuriem attiecas turpmākais 1. punkts vai kuras izraisa kaut vienu no 2., 3., 4. un 5. punktā aprakstītām sekām.

1. **Iesaistītās vielas**

   Ugunsgrēki, eksplozijas vai tādu bīstamu vielu neparedzētas noplūdes, kuras pārsniedz vismaz 5 % no I pielikuma tabulu 3. ailē minētā kritiskā daudzuma.

2. **Kaitējums cilvēkiem un nekustamam īpašumam**

   Nelaimes gadījums, kurā tieši iesaistīta kāda bīstama viela un kurš izraisa kādas no šādām sekām:

   — nāve,

   — uzņēmumā ievainoti seši cilvēki, kas hospitalizēti vismaz uz 24 stundām,

   — vismaz uz 24 stundām hospitalizēts viens cilvēks ārpus uzņēmuma,

   — nelaimes gadījuma iznākumā ārpus uzņēmuma bojātas un kļuvušas neizmantojamas ēkas,

   — cilvēku evakuācija vai aizturēšana ilgāk par 2 stundām (cilvēki × stundas): iznākums ir vismaz 500,

   — dzeramā ūdens, elektrības vai gāzes padeves, vai arī telefonu sakaru pārtraukšana ilgāk par 2 stundām (cilvēki × stundas): iznākums ir vismaz 1 000.

3. **Tūlītējais kaitējums videi**

   — *pastāvīgs vai ilgtermiņa kaitējums sauszemes dzīvotnēm:*

      — 0,5 ha vai vairāk dzīvotnes, kas dabas aizsardzības vai saglabāšanas nozīmes dēļ aizsargāta ar likumu,

      — 10 vai vairāk hektāri plašāk izplatītas dzīvotnes, ieskaitot lauksaimniecības zemes,

   — *vērā ņemams vai ilgtermiņa kaitējums saldūdens vai jūras dzīvotnēm* ([1]):

      — 10 km vai vairāk upes vai kanāla,

      — 1 ha vai vairāk ezera vai dīķa,

      — 2 ha vai vairāk deltas,

      — 2 ha vai vairāk krasta līnijas vai atklātas jūras,

   — *vērā ņemams kaitējums pazemes ūdeņiem vai to iežiem* ([1]):

      — 1 ha vai vairāk.

4. **Kaitējums īpašumam**

   — kaitējums īpašumam uzņēmumā: vismaz par ECU 2 miljoniem,

   — kaitējums īpašumam ārpus uzņēmuma: vismaz par ECU 0,5 miljoniem,

([1]) Nosakot nodarīto kaitējumu, vajadzības gadījumā var atsaukties uz Direktīvām 75/440/EEK un 76/464/EEK, kā arī direktīvām, kas pieņemtas minēto direktīvu īstenošanai attiecībā uz konkrētām vielām, proti, Direktīvas 76/160/EEK un 78/659/EEK, vai uz Letālo koncentrāciju (LK) 50 % attiecībā uz skartajai videi raksturīgām sugām kā definēts Direktīvā 92/32/EEK saistībā ar kritēriju "bīstams videi".

▼B

5. **Pārrobežu kaitējums**

Nelaimes gadījumi, kuros tieši iesaistīta kāda bīstama viela un kuriem ir ietekme ārpus attiecīgās dalībvalsts teritorijas.

II. Komisijai ziņo par nelaimes gadījumiem vai "gandrīz notikušiem nelaimes gadījumiem", kuru laikā gūto tehnisko pieredzi dalībvalstis uzskata par īpaši noderīgu citu smagu nelaimes gadījumu novēršanai un to seku mazināšanai, lai gan tie neatbilst iepriekš dotajiem kvantitātes kritērijiem.